

מ"ת 47276/04/17 - מדינת ישראל נגד בנימין ברהמי, ג'ורדן כהן, ווילי ג'ורנו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 47276-04-17 מדינת ישראל נ' ברהמי (עציר) ואח'

בפני
המבקשת
נגד
המשיבים
1. בנימין ברהמי (עציר)
2. ג'ורדן כהן (עציר)
3. ווילי ג'ורנו (עציר)
ב"כ המבקשת: עוה"ד שרה טל, דפנה אברמוביץ ועמית לוין
ב"כ משיב 1: עו"ד ליה פלוס
ב"כ משיב 2: עוה"ד דוד יפתח ויגאל גולן
ב"כ משיב 3: עו"ד דוד פאל

החלטה

רקע

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם את העבירות הבאות:

אישום הראשון:

· **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

אישום שני (למשיבים 1 ו-2 בלבד):

- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 415 סיפא יחד עם 29 לחוק.
- זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 418 סיפא יחד עם 29 לחוק.
- התחזות לאחר בצוותא חדא**, לפי סעיף 441 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק.

באישומים השלישי ורביעי

- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 415 סיפא יחד עם 29 לחוק.
- ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 25 וסעיף 29 לחוק.
- זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 418 סיפא יחד עם 29 לחוק.

ד. **התחזות לאחר בצוותא חדא**, לפי סעיף 441 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק.

באישום החמישי

- א. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 415 סיפא יחד עם 29 לחוק.
- ב. **זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 418 סיפא יחד עם 29 לחוק.
- ג. **התחזות לאחר בצוותא חדא**, לפי סעיף 441 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק.

באישום השישי:

- א. **ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 25 וסעיף 29 לחוק,
- ב. **זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות בצוותא חדא**, לפי סעיף 418 סיפא יחד עם 29 לחוק.
- ג. **התחזות לאחר בצוותא חדא**, לפי סעיף 441 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק.

באישום שביעי :

- א. **עבירת הלבנת הון בצוותא חדא**, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון תש"ס - 2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון) יחד עם סעיף 29 לחוק.

- ב. **פעולה ברכוש אסור בצוותא חדא**, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון יחד עם סעיף 29 לחוק.

2. על פי המתואר בכתב האישום, המשיבים, מכרים, עולים חדשים דוברי השפה הצרפתית, **קשרו ביניהם קשר להונות חברות באירופה על דרך של איסוף מידע פיננסי על אודות החברות, יצירת מסמכים מזויפים ופנייה מהארץ אל החברות באירופה בדרישה להעברת כספים תוך הצגת מצגים כוזבים ושימוש במידע שנאסף**. שיטת המרמה בה נקטו המשיבים היתה **לאחר ולזהות בעלי תפקידים רמים בחברות היעד, והצגת מצגי כזב לאנשי כספים בחברות היעד, כאילו הם מנהלים בחברות היעד, זאת תוך כדי שימוש במסמכים מזויפים, טכנולוגיה מתקדמת וידע בשפות זרות**. כל זאת במטרה להניח את דעתם של מנהלי הכספים בחברות היעד ולגרום להם להעביר כספים לחשבונות שבשליטת הנאשמים או מי מטעמם. המשיבים שכרו דירות בהן הפעילו "דירת מרמה" ובה ציוד טכנולוגי רב הכולל, בין היתר, מחשבים ניידים, טלפונים סלולריים ניידים, כרטיסי SIM רבים, החסנים ניידים וכן חיבורים אינטרנטיים סלולריים. לצד הפעילות בארץ החזיקו המשיבים חשבונות בנק רבים בחו"ל אליהם ביקשו לנתב את כספי המרמה.

באישום השני בעקבות מצג השווא ומעשי המרמה של הנאשמים, העבירה עובדת בחברת AGRI CONDIMENTES סכום בסך 301,214.18 אירו לחשבון הבנק שמסרו לה המשיבים.

באישום השלישי בעקבות הזיופים, מצג השווא והמרמה של המשיבים, העבירה מנהלת החשבונות בחברה סכום של 690,288.26 אירו לחשבון הבנק שמסרו לה המשיבים. וכן ניסו המשיבים לקבל סכום של 871,854.52 אירו.

באישום הרביעי בעקבות מצג השווא והזיופים ומעשי המרמה של המשיבים, העבירה עובדת בחברת ASHMUTE GMBH סך של 477,738.18 אירו לחשבון הבנק שמסרו לו המשיבים.

באישום החמישי בעקבות מעשי הזיוף והמרמה של המשיבים, העביר עובד החברה סך של

477,439.52 אירו לחשבון הבנק שמסרו לו המשיבים.

באישום השישי ניסו המשיבים לקבל במרמה סכום כסף של 742,164 אירו.

באישום השביעי מיוחסת למשיבים עבירת הלבנת הון בסכום של 17,229,372 ₪.

3. ב"כ המשיבים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה רק באשר לקבלת הכספים בפועל על ידי המשיבים, התקיימות עבירות של הלבנת הון והשלמת העבירה של קבלת דבר במרמה. לטענתם לא הצליחה המבקשת להוכיח כי הכספים אשר הועברו מהחברות לחשבונות הבנק אכן הגיעו הלכה למעשה לידיהם של המשיבים. ומשכך הדבר הרי שלא יכול היה להתבצע בסכומים אלו עבירות של הלבנת הון. לא היתה מחלוקת עובדתית על עצם ביצוע המעשים.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד שרה טל, דפנה אברמוביץ ועמית ליון חלק גדול מהמידע נמצא עדיין במסגרת חיקורי דין. באישום השני ישנה אינדיקציה לכך שהכסף עבר, וברגע שהדבר התגלה ביקשו לבטל את ההעברה. באישום השלישי הכסף הועבר ואז הוקפא. העבירה היא הנחת הדעת של החברה אשר ביצעה את העברת הכסף. העובדה שבהמשך התגלה דבר המרמה והכסף נעצר לפני שהגיע לידי המשיבים אינה שוללת את התקיימות עבירת המרמה. לא נטען בשום מקום כי הנאשמים קיבלו את הכספים לידיהם פיזית. הכסף יצא מתחומי החברה ולא ברור האם בפועל הוא הוחזר לידי החברה אם לאו. באישום החמישי הכסף הועבר ואולם בעקבות אזהרה על הונאה העבירה לא הושלמה. גם באישום השישי לא ידוע האם הכספים הוחזרו או לא. השאלה הרלוונטית היא בדבר התחכום והמרמה של התנהלות המשיבים. הלבנת ההון מבוססת על עבירות המקור. עבירות המקור הושלמו עם הנחת הדעת של מנהלי הכספים אשר הורו להעביר את הכספים לבנקים. עבירת הלבנת ההון יכולה להתקיים במקביל לעבירת המקור והיא נעשתה באמצעות המנהלים שהורו על העברת הכספים לבנקים. אמנם הפעולות בוצעו על ידי המנהלים אך הן בוצעו בעקבות המצג הכוזב של המשיבים. היסוד הנפשי הנדרש בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון הוא הכוונה להסתיר, ברור שהמטרה במרמה היתה העברת הכסף כך שלא יעלה בידי רשויות האכיפה להתחקות אחריו. הפעולה ברכוש אסור יכולה להתבצע גם על ידי אחר ואולם מבצע העבירה הוא מי שנהנה ממנה. אין זה משנה אם אדם קודם גנב ואח"כ מצא דרך להסתיר את הכסף או שמא אדם הכין מקום להחביא בו את הכסף ואח"כ ביצע את הגניבה. נסיבות התיק דנן, היינו העברת הכסף לחשבונות על שם חברות זרות והעברתו למדינות נוספות מעידות על כוונה להסתיר את העברת הכסף. בהמשך לתגובת ב"כ המשיבים, הוסיפו ב"כ המבקשת וטענו כי ככל שהיו ראיות להקפאת הכספים, נכתב הדבר בפירוש בכתב האישום, כך למשל באישום השלישי. באישום הרביעי על פי תלונת החברה עולה כי הכסף הופקד בחשבון המוטב והבנק מנסה להקפיאו. כמו כן, הוסף כי ביחס לכללים החשבונאיים הרי שהמקום לדון בכך הוא בתיק העיקרי ולא כעת. ביחס לעבירת הניסיון אין דרישה לעבירה מושלמת כעבירת מקור להלבנת הון. למשל עבירת ניסיון לרצח יכולה להיות עבירת מקור. עצם העובדה שהבנק ביקש לעשות "ריקול" לכסף מעידה על כך שהכסף עבר.

5. לטענת ב"כ משיב 1, עו"ד ליה פלוס, החשדות כלפי המשיבים היו בדבר קבלת סכומי כסף ונוכח זאת הוארך מעצרם של המשיבים שהינם צעירים ללא עבר פלילי קודם. גם היום לא ניתנה כל תשובה בדבר העובדה שהכספים לא הועברו בפועל לידי המשיבים. אין כל הצדקה שהמשיבים יותרו במעצר עד

שיסתימו חיקורי הדין. המבקשת יכולה היתה לברר את הדברים בשיחת טלפון במשך כל הזמן בו התיק היה בחקירה, ואין כל מסמך שמעיד על ניסיון כזה.

6. לטענת ב"כ המשיב 2, עו"ד דוד יפתח ויגאל גולן, כל מי שקורא את כתב האישום טועה לחשוב שהמשיבים קיבלו לידם את סכומי הכסף המופיעים בכתב האישום. כך גם נכתב כאחת מעילות המעצר של המשיבים. הדברים אינם נכונים. גם אם אין למבקשת תשובות מדויקות לגבי כל הכספים, הרי ברור שאין סכום של כסף שלא אותר ואין חשש כי למשיבים יש מניע לברוח ולעשות שימוש באותו כסף. בפועל אפילו שקל אחד לא עבר לידיהם של המשיבים ולא נגרעו מהחברות כספים. לכל היותר ניתן היה להאשים את המשיבים בעבירת ניסיון. חומר הראיות בתיק מלמד כי הכספים הוקפאו ולא הועברו למשיבים. יש משקל משמעותי לעניין זה בשאלת המעצר. גם בשלבי המעצר ימים הוצגו בפני ביהמ"ש ראיות כאילו המשיבים קיבלו לידיהם את הכספים. בנסיבות אלו אין הלבנת הון או אפילו ניסיון להלבנת הון. לא הוצג שום מסמך שמראה שהכספים הועברו.

7. לטענת ב"כ משיב 3, עו"ד פאל, כתב האישום יוצר מצג לפיו הכספים התקבלו אצל המשיבים וזאת על אף שלא נגרם שום נזק לחברות. לו רצתה המבקשת יכולה היתה לכתוב כי התקבלה הנחת הדעת לביצוע ההוראה בבנק ולא לציין כי הכספים התקבלו שעה שלא כך הדבר. כתב האישום הוגש לבית המשפט המחוזי בשל עבירת הלבנת ההון. בכתב האישום מדובר על סכום של 4.3 מיליון אירו שמורכב מסכום של 1.9 אירו שבהם ניתנה הוראה להעברת הכסף וכן סכום של 2.4 מיליון אירו לגבי החברות אפילו לא נתנו הוראה כאמור, לגביהם הואשמו המשיבים בעבירת ניסיון בלבד. כדי שהלבנת ההון תתקיים ברכוש אסור צריכה להתקיים עבירת המקור. לגבי הסכום של 2.4 מיליון הרי לא בוצעה אפילו הוראה להעברת הכסף ולכן אין רכוש אסור ומשכך לא יכול להיות שנעברה עבירה. לעניין הסכום השני של 1.9 מיליון אירו שבגינם ניתנה הוראה להעברת הכסף, הרי גם אם ניתנה הוראה להעביר את הכסף יש לכך משמעות רישומית בלבד ואין לה כל משמעות כלכלית שכן הכסף בפועל לא עבר, אלא רק היה שינוי רישומי באיזון בין הבנקים. באישום החמישי, הבנק המקבל סירב לקבל את הכסף ולכן הכסף לא עבר. באישום השני המשיבים לא קיבלו את הכסף, החברות ביקשו לבטל את העברה באותו יום. באישום השלישי פנו לבנק והפעולה בוטלה. לא מדובר במצב שבו הכסף עבר והיתה למשיבים שליטה עליו אפילו לזמן קצר. באישום הרביעי הבנק פעל להקפאת הכסף והחזרתו לחשבונות. העובדה שהכספים לא התקבלו באף אחד מהאישומים מעידה על כך שאין עבירה מוגמרת של קבלת דבר במרמה ולכן גם לא היתה פעולה ברכוש לעניין הלבנת הון.

דין ומסקנות

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים קבעתי, עוד במעמד הדיון, כי אין בשלב זה בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת **קבלת הכספים בידי המשיבים** או לשליטתם לגבי הכספים. כמו-כן קבעתי כי **אין בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת גרימת נזק** ישיר לחברות בשווי הכספים אשר הועברו. הובהר כי **חלק מהכספים אכן הועברו, לפחות מבחינה רישומית, או שניתנה הוראה להעברתם לחשבונות של המשיבים, ואולם הבנקים ביקשו את החזרת הכספים אליהם ואין בידי המבקשת ראיות לכך שהכספים לא הוחזרו.**

9. באשר לסוגיות משפטיות נוספות ובהן שאלת הלבנת ההון נדחתה ההחלטה בעניינים עד לעת הזו.

10. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לתשתית המרמה המתוארת בכתב האישום בהרחבה ואין גם מחלוקת כי בחלק מהאישומים הכספים הועברו אל חשבונות הבנק שאותם מסרו המשיבים לחברות ולו מבחינה רישומית. הצדדים נחלקו ביניהם, כאמור לעיל, רק בשאלה האם מעשיהם של המשיבים עולים כדי ביצוע עבירה מוגמרת של "קבלת דבר במרמה" או שמא מעשיהם מהווים רק עבירת ניסיון? וכן בשאלה בדבר ביצוע העבירה של הלבנת הון.

עבירת קבלת דבר במרמה - דיון

11. סעיף 415 קובע:

"המקבל דבר במרמה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים."

סעיף 114 מגדיר "דבר":

"מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת הנאה"

וכן מגדיר "מרמה":

"טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו"לרמות" - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל"

12. הפסיקה קבעה כי למושג ה"קבלה" בעבירת קבלת דבר במרמה משמעות רחבה יותר מקבלה פיזית של חפץ מטלטל. לעניינה של "קבלת דבר" אין זה משנה אם הבעלות ב"דבר" עברה למקבל אם לא, אם ה"דבר" נתקבל בשביל עושה מעשה העבירה או בשביל אחר; ואם הדבר נתקבל על-ידי עושה מעשה העבירה או על-ידי אחר ((בהקשר זה ראו ע"פ 2796/03 **בביס נ' מדינת ישראל** (5.7.04) וכן י' קדמי, על הדין בפלילים(חלק ראשון), תשנ"ד, עמוד 402).

13. כמו כן, יסודות העבירה מתקיימים בין אם נגרם נזק ממוני לקורבן ובין אם לאו; ובין אם הייתה תועלת ממונית לנאשם ובין אם לאו. בהקשר זה ראו ע"פ 752/90 **ברזל נ' מדינת ישראל** (1.3.92):

"וכשם שטובת ההנאה שמקבל המרמה אינה חייבת להתבטא ביתרון או בהישג חומריים, כך אין לראות כתנאי-בל-יעבור כי נגרמו למרומה, בעטייה של המרמה, נזק או הפסד מוחשיים. חזות הכל בעבירה של קבלת דבר במרמה הינה ביתרון או בהישג למרמה, ולא בחסר למרומה".

14. מתוך הראיות בתיק עולה כי באישום השני עד אישום החמישי הועברו הכספים לחשבונות הבנק שבשליטת המשיבים, באישום השלישי מלבד אירוע שבו הועברו כספים היה ניסיון נוסף שלא צלח להעברת סכום כסף נוסף. על עובדה זו לא חלקו גם ב"כ המשיבים אשר הפנו בטיעונים להודעות מנהלי חשבונות החברה:

כך למשל באישום השני צוין כי "**מכיוון שגברת bertinotti היתה מוטרדת....היא התקשרה מיד לBNP כדי לבטל את העברה**".

באישום השלישי הפנו ב"כ המשיבים להודעת הגברת גרלינדה פרייגסנר מיום 24.3.17 עמ' 2 לפיה הבנק "**הודיע לי כי הצליחו להחזיר את הסכום שהועבר**".

באישום הרביעי, הפנו ב"כ המשיבים לכך שמגיליון התלונה למשטרת לובק מיום 28.3.17 עולה כי **הבנק פעל להקפאת הכספים והחזרתם לחשבון באמצעות פקודת RECALL** ואין אינדיקציה לכך שהכספים לא הוחזרו.

15. ברם, טענת ב"כ המשיבים הינה כי מאחר שהכספים נמשכו חזרה מהחשבונות, בטרם הצליחו המשיבים לשים את ידם על הכסף, ולא הגיעו בפועל לידיהם הרי שלא הושלמה העבירה. ואולם כאמור לעיל, מתוך הודעות מנהלי החברות עולה כי לכל הפחות ברמה הרישומית נעשתה פעולת העברה של הכספים אשר בהמשך נדרש לעשות פעולות שונות בכדי לבטלה.

16. סבורני כי בשלב זה של ראיות לכאורה די בראיות המצביעות על העברת הכספים מחשבון החברות אל החשבונות שאליהם הפנו המשיבים את מנהלי הכספים בכדי להצביע על כך שהעבירה הושלמה, גם אם הכסף היה שם רק ברמה הרישומית ורק לזמן קצר.

17. העובדה שבעקבות ערנות מנהלי החברות או פקידי הבנק עלה בידי הבנקים להשיב את הכספים בטרם הצליחו המשיבים לשים את ידם עליהם, אין בה כדי להפוך את המעשה לכדי ניסיון. גם העובדה שאין בידי המבקשת ראיות להוכחת נזק שנגרם לאותן חברות לא משמיטה את הקרקע, לפחות בשלב זה, מתחת להתקיימות יסודות העבירה.

18. יודגש כי בשלב בחינת הראיות לכאורה לא נבחנת מהימנות העדויות שנמסרו על ידי מנהלי החברות אשר העידו באשר לעצם העברת הכספים. כמו כן השאלה האם הכספים היו בפועל בחשבונם של המשיבים או רק ברמה הרישומית, ולכמה זמן גם היא שאלה שאין מקום לבחון בשלב זה ויש להשאירה להחלטת המותב אשר ידון בתיק העיקרי.

עבירת הלבנת הון - דין

19. חוק איסור הלבנת הון מהווה ביטוי להצטרפות מדינת ישראל למלחמה הבין לאומית בעבריינות. הניסיון מלמד כי המלחמה בתופעות עברייניות רחבות היקף צריכה להיעשות גם על ידי מעקב אחרי הכסף הרב המתקבל כתוצאה מהן. בבסיס החקיקה עמדה ההכרה בכך שנטרול יסוד הרווח הצומח מעבירות פליליות מהווה כלי חשוב במאבק בפשיעה, כך שהאיסור על הלבנת הון מתייחס לאותן פעולות שנעשות ברווחים או ברכוש הקשורים בעבירה המולידה לעבריין רווח.. המכנה המשותף לשיטות הלבנת ההון הוא העברת כספים ממקום למקום תוך הסוואת זהותם של בעלי הזכויות בהם ומקורם של הכספים.

20. סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון קובע:

"העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בחוק זה - רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין -

(1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה;

(2) רכוש ששימש לביצוע עבירה;

(3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה;

(4) רכוש שנעברה בו עבירה."

21. "הרכוש" מוגדר בסעיף ההגדרות
- "מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרווחי רכוש כאמור".
22. "פעולה ברכוש" מוגדרת בסעיף ההגדרות:
- "הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, יבוא, ייצוא ויצירת נאמנות, וכן ערבוּב של רכוש אסור עם רכוש אחר, גם אם הוא אינו רכוש אסור".
23. העבירה בסעיף 3(א) מורכבת ממרכיב התנהגותי בדבר "עשיית פעולה" ומרכיב נסיבתי לפיו הפעולה נעשית "ברכוש אסור". היסוד הנפשי בסעיף דורש כי הפעולה ברכוש האסור תעשה מתוך כוונה להסתיר או להסוות את מקורו, מיקומו וכו'. אין דרישה כי הסתרת הרכוש אכן תתממש ואולם על העושה לפעול מתוך "כוונה להסתיר". בהקשר זה ראוי להפנות לדברי כב' השופט דפנה ברק-ארז בע"פ 855/11 סלכני נ' מדינת ישראל (12.8.12):
- "סעיף 3(א) נוקט בנוסח של "להסתיר את מקורו" ומכאן ניתן ללמוד כי הוא מיועד להגביל את תחום פריסתו למצבים שבהם כוונת העושה אינה מתייחסת לעצם הסתרת הכספים או הרכוש (כדי להסתיר עובדת ביצועה של עבירת המקור), אלא רק למצבים שבהם קיימת כוונה להסתיר את הכספים או הרכוש כך שיתאפשר שימוש עתידי בהם... הסעיף מסתפק בהסתרה שהולכת מעבר להסתרת העבירה המקורית - אך אינו דורש כוונה המתייחסת לתהליך הלבנת ההון כולו - אלא רק לשלב הראשון שלו (שבצעו אין מבחינת מלביני ההון)... יש להסתפק בכל מטרה המבקשת לאפשר בעתיד הנאה מפירות עבירת המקור. אחרת, חוק איסור הלבנת הון יפסח על פני כל אותם גורמים ראשוניים בשרשרת הלבנת ההון אשר חלקם בהלבנת ההון אינו בשלב הכשרת הרכוש אלא בשלב הסתרתו... שכרנו יצא בהפסדנו אם נגביל את עבירת איסור הלבנת הון רק לשלבים המתקדמים של השרשרת בהם מתגבשת המטרה בדבר הכשרת הרכוש האסור. מטבע הדברים תכלית החוק, כפי שפורשה לעיל, משליכה על דרך הפרשנות הראויה של המטרה".
24. הכספים אשר הועברו בפועל מחשבונות החברות בעקבות עבירות הזיוף והמרמה של המשיבים הינם לכאורה "רכוש אסור" כהגדרתו בחוק שכן מקורם, כאמור, בעבירת המקור. בהקשר זה יודגש כי הגם שחוק איסור הלבנת הון נועד להיאבק בעבירות שעניינן סמים, זנות, סחר בנשק וכדומה, הרי שהחוק לא הוגבל לתחום זה בלבד, והוא חל על כלל עבירות המקור המפורטות בתוספת הראשונה לחוק, לרבות עבירות הזיוף והמרמה.
25. באשר ליסוד העובדתי, מתוך מכלול הראיות לכאורה, אשר אינן שנויות במחלוקת, עולה כי המשיבים עשו פעולות רבות ומתוחכמות בכדי להסוות את פעילותם. גם אם הפעולה ברכוש האסור בוצעה בפועל על-ידי מנהלי הכספים באותן חברות אשר הורו על העברת הכספים, או על-ידי הבנקים אשר ביצעו את ההעברה בפועל, כתוצאה ממעשי המרמה והזיוף של המשיבים, הרי שמדובר בביצוע באמצעות אחר. בנסיבות אלה, המשיבים נושאים לכאורה באחריות לביצוע הפעולה ברכוש האסור. מעשיהם של המשיבים הביאו לכך שנחה דעת של פקידי הבנק באופן שהביא אותם **לפעול להעברת הכספים** לחשבונות בנק בחו"ל שבשליטת המשיבים, והרשומים על שם חברות שונות. בהתנהלות זו

למעשה התקיים היסוד העובדתי של העבירה, היינו העברת הכסף בפועל, גם אם נעשתה, באמצעות אחר (מנהלי החשבונות או פקידי הבנק).

26. באשר לטענת ב"כ המשיבים כי לא בוצעה פעולה נפרדת של הסתרה מעבר להעברת הכסף, הרי שאין כל צורך כי עבירת הלבנת ההון תהיה מאוחרת על ציר הזמן לעבירת המקור, ויתכן כי היא תהיה מקבילה לעבירת המקור. לעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 8325/05 **בלס נ' מדינת ישראל** (10.1.07):

"האירוע העברייני יכול להיות אירוע שחוליותיו שזורות זו בזו. אין גם צורך בהפרדה בין החוליות במישור הזמן, אין צורך כי הפעולה ההופכת את הרכוש לרכוש אסור תושלם לפני שתתבצע הפעולה המהווה את פעולת ההלבנה... אפילו היינו אומרים שהזיוף לא הושלם, והוא עצמו מהווה חלק מהלבנת ההון, לא היה בכך כדי לשלול את קיומה של הלבנת הון לצדו בנפרד מהזיוף".

27. עם זאת, בכל הנוגע לכספים שלא הועברו בפועל (במובחן מהכספים שהועברו והוחזרו), בגינם הואשמו המשיבים בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה ויוחסה להם בגינם גם עבירה של הלבנת הון, סבורני כי משלא הועברו הכספים כלל, יתכן וקיים קושי לייחס למשיבים עבירה מושלמת של הלבנת הון, ויש לראות זאת כניסיון לביצוע עבירת הלבנת הון בלבד.

28. באשר ליסוד הנפשי, על פי הפסיקה "נדרש כי מטרת ההסתרה תהיה פירות עבירת המקור ולא הסתרת עבירת המקור עצמה. יש להבחין לשם כך בין הסתרה לשם מניעת גילוי עבירת המקור או שמירה על היתכנות ביצוע עבירת המקור לבין הסתרה לשם ניצול פירות עבירת המקור" (ראו ע"פ 8551/11 **סלכני נ' מדינת ישראל** (12.8.12)). העברת הכספים לחשבונות בנק של חברות זרות שלא על שמם של המשיבים בחשבונות בחו"ל עולה כדי פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, ועל כן מתקיים אף היסוד הנפשי של ביצוע עבירת הלבנת ההון.

סוף דבר

29. אשר על-כן, אני קובע כי הוכחה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת ביצוע העבירות, כמפורט לעיל. עם זאת, אין בשלב זה בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת קבלת הכספים בפועל בידי המשיבים או לקבלת שליטתם על הכספים, ואין בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת גרימת נזק ישיר לחברות בשווי הכספים אשר הועברו. זאת בשים לב לכך שהכספים אשר הועברו, לפחות מבחינה רישומית, לחשבונות הבנק שבשליטת המשיבים, הוקפאו או הושבו לאותן חברות באמצעות הבנקים.

ניתנה היום, ג' תמוז תשע"ז, 27/6/2017, בנוכחות הצדדים.